

DECRET nr. 52 din 12 februarie 1982

pentru ratificarea Acordului dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Regatului Maroc privind protejarea, încurajarea și garantarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 11 septembrie 1981

EMITENT • CONSILIUL DE STAT

Publicat în **BULETINUL OFICIAL nr. 21 din 18 februarie 1982**

Data intrării în vigoare 18-02-1982

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

Articolul UNIC

Se ratifica Acordul dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Regatului Maroc privind protejarea, încurajarea și garantarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 11 septembrie 1981, precum și schimbul de scrisori efectuat la aceeași dată.

ACORD din 11 septembrie 1981

între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Regatului Maroc privind protejarea, încurajarea și garantarea reciprocă a investițiilor

Guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Regatului Maroc, denumite în cele ce urmează părți contractante, în dorința de a dezvolta relațiile de cooperare economică dintre cele doua țări și de a crea condiții favorabile pentru investițiile efectuate de către investitorii uneia dintre părțile contractante pe teritoriul celeilalte părți, recunoscind ca garantarea investițiilor, conform acestui acord, este de natura să stimuleze inițiativa în acest domeniu, au convenit cele ce urmează:

Articolul 1

Promovarea și garantarea investițiilor

(1) Fiecare parte contractantă se angajează să încurajeze și să promoveze pe teritoriul sau, conform legislației sale, investițiile efectuate de către investitorii celeilalte părți contractante.

(2) Investițiile admise pe teritoriul sau de fiecare dintre țările contractante beneficiază de protecția și garanțiile prevăzute în prezentul acord.

Articolul 2

Definiții

Pentru aplicarea prezentului acord:

(1) Prin investiție se înțelege aportul la realizarea unui obiectiv economic incluzând toate bunurile și mijloacele financiare ale participanților la investiție.

(2) Prin beneficii se înțeleg sumele care provin dintr-o investiție sub forma de dividende și alte venituri, definite conform legislației părții pe teritoriul căreia aceste venituri sînt constituite.

(3) Prin investitori se înțelege:

a) pentru Republica Socialistă România, unități economice române avînd personalitate juridică și care, potrivit legii, au atribuții de comerț exterior și cooperare economică cu strainatatea;

b) pentru Regatul Maroc, orice persoană fizică de naționalitate marocană și orice persoană juridică constituită conform legislației marocane și avîndu-și sediul sau principal în Maroc.

Articolul 3

Tratamentul națiunii celei mai favorizate

(1) Fiecare parte contractantă va acorda investițiilor efectuate pe teritoriul sau de către investitorii celeilalte părți contractante același tratament ca și cel acordat investițiilor și investitorilor din țări terțe.

(2) Dacă din legislația uneia dintre părțile contractante sau din obligații internaționale existente sau care vor fi asumate în viitor de părțile contractante rezultă o reglementare care acorda investițiilor și investitorilor celeilalte părți contractante un tratament mai favorabil decît cel prevăzut în acest acord, aceasta reglementare va fi aplicată.

(3) Regimul prevăzut mai sus nu se extinde totuși la privilegiile pe care una dintre părțile contractante le acorda sau le-ar putea acorda investițiilor din țări terțe, în virtutea asocierii sale la o uniune vamală, o piață comună, o zonă de liber schimb sau orice altă organizație economică regională.

(4) Fiecare parte contractantă se angajează să respecte orice altă obligație pe care și-a asumat-o referitor la investițiile efectuate pe teritoriul sau de investitori ai celeilalte părți contractante.

Articolul 4

Exproprierea și despăgubirea

(1) Măsurile de expropriere sau orice alte măsuri avînd un efect similar care ar putea fi luate de către una dintre părțile contractante împotriva investițiilor care aparțin investitorilor celeilalte părți nu trebuie să fie nici discriminatorii, nici motivate prin alte cauze decît utilitatea publică și trebuie să fie luate urmînd o procedură legală. În momentul

exproprierii va fi prevăzută o procedură adecvată pentru determinarea cuantumului și modalităților de plată a unei despăgubiri care trebuie să corespundă valorii investiției expropriate, să fie efectiv realizabilă, liber transferabilă și vărsată în cel mai scurt timp posibil.

La cererea părții interesate, cuantumul despăgubirii va putea fi revizuit de un tribunal competent din țara în care a fost efectuată investiția. Totuși, aceasta condiție relativă la epuizarea căilor de recurs oferite de legislația părții contractante pe al cărei teritoriu a fost efectuată investiția nu va mai putea fi opusă de către aceasta parte investitorului celeilalte părți după un termen de 2 ani care începe să curgă de la data primului act de procedura contencioasă pentru reglementarea acestui diferend de către tribunale.

(2) Dacă un diferend între un investitor și partea contractantă pe teritoriul căreia s-a realizat investiția, cu privire la cuantumul despăgubirii, continua să existe după hotărârea finală a tribunalului național, oricare dintre aceștia este îndreptățit să supună diferendul, în termen de 2 luni de la epuizarea căilor interne de recurs sau de la expirarea termenului prevăzut la paragraful 1 alin. 2 de mai sus, potrivit procedurii prevăzute în convenția deschisă pentru semnare la Washington, la 18 martie 1965, Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor relative la Investiții, pentru conciliere sau arbitraj.

Articolul 5

Regimul transferurilor

(1) Fiecare parte contractantă garantează, conform legislației sale în vigoare, pentru investițiile efectuate pe teritoriul sau de către investitorii celeilalte părți contractante, transferul:

- a)** beneficiilor nete realizate și altor venituri provenind de la o investiție;
- b)** redevențelor și rambursarilor de împrumuturi corespunzătoare unor contracte încheiate conform regulilor;
- c)** produsului lichidării sau înstrăinării totale sau parțiale a investiției;
- d)** unei părți din remunerația cetățenilor autorizați să lucreze în cadrul unei investiții realizate pe teritoriul celeilalte părți contractante.

(2) Fiecare parte contractantă va acorda, după îndeplinirea obligațiilor legale ce revin investitorilor și a procedurilor administrative prevăzute de legislația sa, autorizațiile necesare pentru a asigura executarea transferurilor menționate la paragraful 1 al acestui articol. Acest transfer va fi efectuat de îndată ce formalitățile administrative normale o vor permite.

Articolul 6

Subrogarea

Dacă una dintre părțile contractante, în virtutea unei garanții date pentru o investiție realizată pe teritoriul celeilalte părți contractante, efectuează plăți propriilor săi investitori, ea este, prin acest fapt, subrogată în drepturile, obligațiile și acțiunile numitorilor investitori, inclusiv dreptul de transfer menționat la art. 4 și 5 de mai sus. Partea contractantă care a efectuat plata nu va putea să dobândească drepturi sau să-și asume obligații mai largi decât cele ale investitorului asigurat.

Articolul 7

Transferurile de valută

(1) Transferurile menționate la art. 4, 5 și 6 vor fi efectuate în valută convertibilă în care a fost realizată investiția sau într-o altă valută convertibilă, determinată de comun acord, la cursul de schimb în vigoare în ziua transferului în țara din care este efectuat transferul menționat.

(2) În sensul paragrafului 1, transferurile sînt efectuate într-un termen care este necesar, în mod normal, pentru întocmirea formalităților de transfer.

Articolul 8

Diferende între părțile contractante

(1) Diferendele între părțile contractante relative la interpretarea și aplicarea dispozițiilor acestui acord vor fi soluționate, pe cît posibil, prin negocieri directe.

(2) Dacă acest diferend nu a fost soluționat într-un termen de 6 luni de la data începerii negocierilor, el va fi supus, la cererea uneia dintre părțile contractante, unui tribunal arbitral.

Tribunalul arbitral va fi constituit în felul următor:

a) Fiecare parte contractantă va desemna un arbitru; cei doi arbitri vor propune, de comun acord, celor două părți, un președinte care trebuie să fie cetățean al unui stat terț, desemnat de cele două părți contractante. Arbitrii vor fi numiți într-un termen de 3 luni, iar președintele, într-un termen de 5 luni, după ce una dintre părțile contractante a notificat celeilalte decizia sa de a supune diferendul unui tribunal arbitral.

b) Dacă arbitrii nu sînt numiți în termenul convenit, partea contractantă care nu și-a numit arbitrul accepta ca acesta să fie numit de secretarul general al Națiunilor Unite.

c) Dacă cele două părți nu se pun de acord asupra numirii președintelui, în termenele convenite, acesta din urmă va putea fi desemnat, la cererea uneia dintre părțile contractante, de secretarul general al Națiunilor Unite.

d) Tribunalul arbitral ia deciziile sale pe baza dispozițiilor prezentului acord și ale altor acorduri similare încheiate de părțile contractante, precum și după principiile și normele generale ale dreptului internațional. Tribunalul arbitral adopta hotărârile sale prin majoritate de voturi și hotărârea sa este definitivă și obligatorie.

e) Fiecare parte contractantă suporta cheltuielile arbitrului pe care l-a desemnat și acelea ale reprezentanților săi la dezbaterile tribunalului. Cheltuielile privind președintele și celelalte cheltuieli vor fi suportate în părți egale de părțile contractante.

f) Tribunalul arbitral își stabilește propria procedura.

Articolul 9

Intrarea în vigoare

Prezentul acord va fi supus ratificării conform procedurii constituționale în vigoare în fiecare țară și va intra în vigoare la o luna după schimbul instrumentelor de ratificare.

Articolul 10

Valabilitatea și expirarea

Prezentul acord este încheiat pentru o durată de 10 ani, reinnoibila prin tacită reconducțiune pe noi perioade de 10 ani, cu excepția cazului denunțării în scris, de către una dintre părțile contractante, cu un an înaintea expirării fiecărei perioade de reinnoire.

În caz de denunțare, prezentul acord va rămîne aplicabil investițiilor efectuate în timpul perioadei sale de valabilitate și aceasta pentru o perioadă de 10 ani.

Semnat la București la 11 septembrie 1981, în doua exemplare originale, fiecare în limbile română, arabă și franceza, toate textele avînd aceeași valoare. În caz de diferențe privind interpretarea, textul în limba franceza va fi considerat ca text de referință.

București, 11 septembrie 1981

Domnule ministru,

Cu ocazia semnării Acordului dintre guvernele noastre privind protejarea, încurajarea și garantarea reciprocă a investițiilor, am onoarea de a va confirma ca guvernul marocan va continua să asigure un tratament just și echitabil investițiilor aparținînd investitorilor români, realizate înainte de semnarea acestui acord.

Va rog sa primiți, domnule ministru, expresia înaltei mele consideratiuni.

Excelentei sale

domnului Ștefan Andrei

ministrul afacerilor externe

al Republicii Socialiste România

București, 11 septembrie 1981

Domnule ministru,

Am onoarea de a confirma primirea scrisorii dumneavoastră de azi cu următorul conținut:

"Cu ocazia semnării Acordului dintre guvernele noastre privind protejarea, încurajarea și garantarea reciprocă a investițiilor, am onoarea de a va confirma ca guvernul marocan va continua să asigure un tratament just și echitabil investițiilor aparținînd investitorilor români, realizate înainte de semnarea acestui acord".

Va rog sa primiți, domnule ministru, expresia înaltei mele consideratiuni.

Excelentei sale

domnului M'Hamed Boucetta

ministru de stat

însărcinat cu afacerile externe

și al cooperării al Regatului Maroc
